

INSTITUT
D'ESTUDIS
EIVISSENCS

QÜESTIÓ DE PRINCIPIS

L'actual govern de les Illes Balears té uns reptes plantejats de molt difícil solució, que requereixen una feïnada. Vegem-los: atur creixent, crisi social, decadència de valors, minsos resultats acadèmics en el nostre sistema educatiu, vergonyoses i indignants diferències econòmiques, alt nivell de corrupció... Ara, enlloc de donar resposta a tot aquest caramull de problemes, treu a exposició pública la modificació de la Llei de la Funció Pública per què el català deixi de ser requisit en l'accés a l'administració.

I no content amb aquest disbarat, enterra la Llei de Normalització Lingüística de 1986, aconseguida amb un consens social, pactada entre tots en la primera legislatura democràtica. Ho fa de manera unilateral i irresponsable, per la porta falsa, amb dos disposicions addicionals a una llei que no té res a veure.

Planifica l'anihilació de la nostra llengua, el català, a la nostra comunitat, amb canvi, supressió i afegitó d'articles que l'arraconen per impedir la seua recuperació. Si no són capaços de fer front amb eficàcia als reptes que hem esmentat, si ho són, en canvi, per crear conflictes allà on no n'hi ha, aixecar pantalles de fum i destruir la principal i més definitiva senya d'identitat nostra, que és la llengua catalana.

1. Aquest procés de reforma legislativa va començar amb una norma aparentment innocent que simplement deia que per a accedir a places de funcionari no es demanaria com a requisit el coneixement de la llengua catalana. Davant les al·legacions presentades que feien referència a què aquesta mesura era totalment contradictòria amb l'arquitectura jurídica consensuada i la pràctica institucional de tots els governs de les Illes Balears des dels inicis de la democràcia (Estatut, Llei de Normalització Lingüística i sentències judicials des del Tribunal Superior de Justícia fins al Tribunal Constitucional...), el Govern pren la insòlita mesura d'afegir dues disposicions addicionals, ja esmentades, al projecte legislatiu que, aparentant ser complementàries, el que realment fan és canviar radicalment i dinamitar el model de convivència i funcionament de l'Administració consolidat i refrendat durant dècades. És a dir, en comptes de rectificar una mesura contradictòria amb tota la nostra història recent, el què intenten és canviar el curs de la història.
2. Fer servir la sentència de l'Estatut de Catalunya sembla d'un cinisme impressionant. Per argumentar el canvi de la LNL amb base a la jurisprudència del Tribunal Constitucional, es necessita tenir molta barra. I més, quan aquesta llei va ser recorreguda a l'alt tribunal i aquest òrgan la va validar gairebé íntegrament, sense tocar quasi res. Per tant, aquest argument no es sosté ni el més mínim. Està fora de lloc apel·lar a la jurisprudència del TC per modificar una llei que ha estat expressament i extensament analitzada i validada per una sentència de l'any 1988.
3. Pretenen canviar el model lingüístic de la Comunitat Autònoma, consagrat a l'Estatut d'Autonomia, quan de tots és sabut que aquest no es pot modificar unilateralment per una majoria temporal de govern o partit, ja que requereix un ampli consens polític i social.

Entitat d'Utilitat Pública
CIF G07081615

Pere Francès, 12, 1r-2a - 07800 Eivissa. Apartat de correus 578. Telèfon / Fax 971 31 27 75
www.estudiseivissencs.cat // info@estudiseivissencs.cat

INSTITUT D'ESTUDIS EIVISSENSCS

4. Les persones que aspiren a ser funcionàries no poden al·legar cap dret que impliqui desconèixer o vulnerar els drets del conjunt dels ciutadans que l'Administració Pública ha de servir, sinó que, contràriament, la funció pública consisteix precisament en protegir, servir i respectar els drets dels ciutadans... Segons sentència del Tribunal Constitucional, de la definició de llengua oficial se'n desprèn l'obligatorietat del seu coneixement per part de tot el funcionariat.
5. És increïble que un idioma oficial pugui no ser conegut pels servidors públics; que un govern, qualsevol govern, no defensi la llengua pròpia del territori. Que un govern vagi en contra d'allò mateix que va aprovar.
6. Els drets lingüístics dels catalanoparlants són drets fonamentals i, com la resta de drets, no estan subjectes a conjuntures polítiques.
7. La circular número 71 del Gabinet de Comunicació del Partit Popular, de dia 27 de desembre de 2011 (*Argumentos Populares*), dóna els *arguments* que han de fer servir els membres d'aquest partit per justificar els disbarats planificats. No tenen en compte que el tema de la llengua és una qüestió de principis. I efectivament, les opinions, totes les opinions, s'han de respectar. Però les fal·làcies s'han de desemmascarar i les agressions s'han de denunciar amb energia.
8. No hi valen els silencis còmplices, interessats i covards, d'aquelles persones amb càrrecs institucionals i responsabilitats de govern, les quals s'omplen la boca d'eivissenquisme i d'apreci d'allò que ens és propi, i que pleguen veles i romanen muts quan des d'instàncies superiors agradeixen absurdament la llengua parlada a Eivissa i Formentera. I aquestos silencis dolent molt més quan s'amaguen i excusen amb el raonament hipòcrita de "era al nostre programa electoral". I no era al programa electoral l'afirmació que no apujarien els impostos? Què han fet ara els governs autonòmic i central? Apujar impostos.
9. Preguntam a: Vicent Serra, president del Consell d'Eivissa; Vicent Marí, alcalde de Santa Eulària; Toni Marí, alcalde de Sant Joan; Pepita Gutiérrez, alcaldessa de Sant Antoni; Neus Marí, alcaldessa de Sant Josep; Marienna Sánchez-Jáuregui, alcaldessa d'Eivissa; Pepita Costa, consellera de Cultura; Lina Sansano, regidora de Cultura de Vila; Ana Costa, regidora de Cultura de Santa Eulària; Sara Ramon, regidora de Cultura de Sant Antoni; Santiago Marí, regidor de Cultura de Sant Joan; Maria Ribas, regidora de Cultura de Sant Josep i a tots els càrrecs polítics del PP si, abans del dia 14 de gener, data límit de presentació d'al·legacions a l'avantprojecte de reforma de la Llei de la Funció Pública, podem conèixer públicament la vostra opinió (i els esforços per aturar-la, si n'hi ha) sobre aquesta reforma, absurda i fora de lloc, que pot ser befa i riulla de tot el món civilitzat on tenen clar el significat de LLENGUA OFICIAL.
10. El consens lingüístic i la convivència social són massa importants perquè les decideixi unipersonalment un president, un conseller. Totes les institucions han d'assumir el seu paper, defensar-lo i contribuir-hi.

Eivissa, gener de 2012